

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— fnt
 Felévre 5.— „
 Negyedévre 2.50 „
 Egy hóra 1.— „
 Egyes szám 4kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 tével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**

Főpíacz, a város-
 házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos peti-
 soronként 5 krjával
 számítatnak.

Tetemrehívás.

Budapest, február 11.

Nem a magyar géniusz leleménye a „közbűntettek“ és „nyilvános gonosztevők“ új büntetőjogi kategóriája.

Egészen önkényes és nyomoruságos francia-majmolás ez a törekvés, hogy a büntett minősítésénél irányadó szempontul kell venni a tettes politikai pártállását.

Ha kormánypárti, az (nyilván a föltételezett, magasabb értelmiségnél fogva) súlyosbító körülmény. Ha szélbali, nemzeti, vagy épen néppárti, az lényegesen csökkent, esetleg ki is zárja a beszámítást.

Hja „az ellenzék keserves kenyere“ rossz tanácsadó!

Nos, mi elfogadjuk ezt a szélsőséges minősítést s konstatáljuk, hogy tényleg szigorubb büntetést érdemel az, ki a kormányzat bizalmával visszaélve, az ország vagyonát lopja meg, mint az a másik demokrata, a kit az elégtelenség, az inség ösztökél nyereségvágyból eredő büntettek elkövetésére.

Csakhogy ezen tétel elismeréséből épenséggel nem folynak

önkényt azok a messzimenő, alig leplezett czélzatu következtetések, a miket abból Apponyi Albert gróf mai beszéde s ennek kapcsán benyújtott indítványa a parlament vizsgálobizottság tárgyában levont.

Ha az országos képtár szerencsétlen igazgatója, a kit ma az elmezavar felhőjén kívül a megbecstelenítő, nehéz vádak még alaktalan árnya is nyom, csakugyan bűnösnek bizonyul, hozzá többé semmi köze a politikának.

Akár a tébolyda, akár a fegyház temeti el, számára nincs föltámadás.

Ép ezért illetlen, hazafiatlan és merőben jogosulatlan ez az ellenzéki nízus, mely nem riad vissza ilyen matériának ipari feldolgozása s politikai értékesítése elől.

Valóban ez az eset szinte kiáltva kínálkozik a magyar közmivelődést, az ország becsületét súlyosan kompromittáló „európai botrány“ megcsinálására s ép ezért nem is vártunk akkora önmegtartóztatást a parlament ellenzékétől, hogy ezt a kitünő alkalmat kizsákmányolatlanul elszalassza.

Amde a miniszterelnök, s a kultuszminiszter mai nyilatkozataiból meggyőzően kiviláglott, hogy a kinos ügybe belevitt politikai szempontok, nevezetesen a budgetjog állítólagos sérelme, a parlamenti ellenőrzés vélt kijátszása, semmi legkisebb alappal sem bírnak.

És ezzel az egész kinos affér politikai része elintézettnek tekinthető.

Természetes, hogy ezen ötletből nincs helye a bizalmi jellegű kérdés fölvetésének, vagyis önként eselik a parlamenti vizsgálobizottság plánuma.

Ez ellen a destruktív irányzat ellen a szabadelvű-pártnak egész erejét és lélekjelenlétét latba kell vetnie, s megvagyunk róla győződve, a helytálló kötelességérzetnek ma sem lesz megfoghatója.

Részben véletlen, részben ravasz fondorlattal előkészített hatásvadászat rendez, nem tudni hány tablóban, azt a szörnyüség tragikomédiát, a melynek hegyibe, megoldó katasztrófa gyanánt oda akarják illeszteni a szabadelvű kormányzati rendszer erkölcsi és anyagi csődjét.

Minden egyes bűnben nem a bűnt, hanem az egész rendszert, a fennálló rendet akarják stigma-

TÁRGA.

Nagy Alphons király lelke.

— Mese. —

Irta: János Ló.

Valamikor egy ügyes kalandor ért a nagy városba.

Mikor ott állt a nagy város hidján, előjöttek az emberek, hogy megnézzék, mi van a tarisznyájában.

A tarisznyájában egy mókus volt, mely arra volt betanítva, hogy mihelyst kinyitották a tarisznyát, rögtön egy nyíláson át az ember kabátjába bujt el.

És mindazok, kik kerestek és kutattak, nem találtak semmit a tarisznyában.

— Az én gazdaságom nem e világból való, — mondá a kalandor — de ha tudnátok hogy mi volt benne, nagyon is esodálkoznátok.

Ekkor még gondosabban kutattak. Valahányszor a tarisznya be volt téve úgy hallották, mintha mozogna benne valami, de mikor kinyitották, megint üres volt.

— Az, a ki benne van, — mondá a kalandor — annak nincs szüksége sem ut-, sem vámlevélre; mert az a nagy Alphons király lelke, melyet most az országban körülhordozok.

Ekkor sok ember köréje csoportosodott, és a vendégfogadóba is követték.

És nagyon esodálkoztak, mikor látták, hogy a kuleslyukat eldugaszolja.

Ez azért történik, — mondá — hogy a lélek ki ne szálljon a kuleslyukon.

Ekkor az emberek elkezdtek fütyülni, kiáltani és mindenfelét kérdezni, így például azt, hogy miért lakik oly szegényes vendégfogadóba, mikor ott van a lélek a tarisznyában, mely bizonyára mindent, aranyat és gazdagságot képes előteremteni; hisz a nagy Alphons király lelke.

Az emberesapat a vendégfogadó ajtaja előtt mindig nagyobb és nagyobb lett és nyugtalanul kiáltott ez ember után, kinek tarisznyájában a lélek volt; a minek híre csakhamar elterjedt a városban és az emberek mindenfelé kezdtek gyülekezni és e tárgyról beszélgetni.

De mikor a rendőrség a nyugtalan-ságról értesült és okát fürkészve rájött, hogy egy ember okozza, a ki állítja, hogy lelket visel a tarisznyájában, azt hitte, hogy csalóval van dolga.

És mindjárt másnap, korán reggel rendőrök jöttek, vasha verték az embert és elzárták. Előbb azonban az ember a tarisznyát hátra vette és készséggel látszott a rendőröket követni.

A rendőri hivatalban azután megint hozzáfogtak a tarisznya alapos megvizsgálásához. Mikor kívül megvizsgálták, jól látták, hogy valami élő van benne, de mikor kinyitották, mégis csak üres volt.

De a rendőrfőnök ezt mondta: — Mégis csak csaló vagy. Ha nap-

lementéig nem teremted elő a lelket, úgy, hogy embereim bizonyíthassák, hogy látták, hüvelykesavart kapsz.

De a kalandor gondolta, hogy ez emberek foglalkozásuknál fogva gyakorlottak abban, hogy az ember kezére néznek és minden csalfogást kitudnak.

Tehát a következőt mondotta: — Ugyan mit bizonyíthatnának e tanulatlan emberek, hiszen lélekről van szó! Nincsenek-e a városban nagyhirű tudós doktorok? Vezessenek inkább a legidősebb és legtudományosabb férfi elé, hogy ez okoskodja ki e dolgot és értem tanuskodjék.

Mikor a városban kitudódott, hogy az idegen a leghirebb doktorokkal akar beszélni nagy vitatkozások között követte őket a nagy tömeg a tudósok gyülekezetébe.

De a tarisznyás ember rögtön meglátta azt a két tudóst, kiknek pápaszeme legvastagabb volt és kik legmélyebben hajoltak a könyvekbe: — ezek voltak a leghirebb tudósok, ezek kutathatták a vendégfogadóban a legbehatóbban a dolgot.

Midőn az idegen és a két tudós a vendégfogadóba jött, ez utóbbiak rögtön hozzáláttak a munkához. Nagy szkepszissel és arezfintorgatással kerestek az asztal és a székek alatt, az ágyban és a eszerépkályhában, a szekrényekben és a fali órában.

És mikor mindegyikük megtapintotta és egészen jól kivette, hogy a tarisz-

tízalni, hogy végezetül ez legyen fölfelé, lefelé, egyaránt teljesen hitelvesztette.

A legrégebb magyar büntető-törvényekben benne van a visszaeső büntetett falujának megtizedelése.

Nem érdemelne tisztesebb véget a szabadelvű párt, ha gyáván és oktalanul kiszolgáltatná magát a morális megtizedelésnek.

Tényekkel, okmányokkal beigazolt valóság az, hogy ez ügyben nem terheli amaz Apponyi által jogosan követelt paterfamilias diligencia elmulasztása, sem a volt, sem a jelenlegi kormányt, sőt egyenest a jelenlegi kultuszminiszter kérelmetlen szigora, haladéktalan akcióba lépése derített világosságot a most vizsgálat alatt álló bűnös üzelmek létezésére.

A mi hátra van, az épen a kultuszminiszter feljelentése folytán az egyedül illetékes, bűnvádi eljárás zsákmánya.

Egyelőre nem tudni, melyik halálnem vesz „elégítést” a bűnösön, ám az már ma csak egy félig feloszlott értelmi és erkölcsi hullát ér.

Embortelen, utálatos komédia az a „tetemre hívás,” melynek Pulszky Károly ügyéből kifolyóan a magyar nemzet fóruma vált szinpadává.

A czélzat világos, meg kell mételyezni a közélet levegőjét a korrupció miazmáival, hogy a megundorodott közszellem földrengető viharban explodáljon s

menyköve lesujtsa a legmagasabbban állókat.

Ez a raffinált müzivatár rettenetes volna, ha a nagyon tiszteletreméltó Franklin Benjámint föl nem találta volna a villámhárítót.

Országgyűlés.

Budapest, február 11.

Nagyon érdekes és sokban fölötté tanulságos ülése volt ma a t. Háznak.

Szapáry Gyula gr. kért szót és segített azoknak, a kik budgetjogi sérelmet és hiányos ellenőrzést látnak a szépművészeti múzeum képvisárlásaiban. Hibázta, hogy a Bánffy- és megelőzőleg a Wekerle-kormány törvényhozásilag meg nem szavazott összegeket utalványoztak. S ezért, valamint az ellenőrzés hiányáért helytelenítést indítványoz s csak azután kéri, hogy az ügyre vonatkozó iratokat helyezze a Ház asztalára.

Wekerle Sándor e felszólalással provokálva érezte magát s nyomban jelentkezett is szólásra. Bevezetésül Szapáry Gyula gr. álláspontját a Ház általános derűtsége között azzal illusztrálta, hogy ő előbb helyteleníteni kívánja a volt kormány eljárását és azután akarja az ügyre vonatkozó iratokat megtekinteni. Ez a logika nyilvánul Szapáry beszédének egész során.

Vádat formál abból, hogy törvényes felhatalmazás nélkül előlegeket adtak képvisárlásokra. Mintha nem tudná Szapáry Gyula gr., hogy hiszen a szépművészeti múzeum létesítését országos határozat kimondta! Es mintha nem tudná Szapáry Gyula gr., hogy hasonló dolgokra a kiadásokat egyáltalán lehetetlen előre megszavaztatni! A szépművészeti múzeum felállítását ki volt mondva s ő kormányával egyetemben erkölcsi kötelességének tartotta ezt a sok áldozattal járó intézményt már a millenniumra szervezni. Nem is szólva arról, hogy állásával járó kötelessége volt a képvisárlásra alkalmas időt el nem szalasztani, s hogy épen az

ilyen alkalom elszalasztása lett volna súlyos kötelességmulasztás.

Ennyit általában a dolgról.

De hasonló alaposágu az a gyanúsításnak szánt megjegyzése, hogy a Wekerle-kormány ügyviteli idejében tett folyóvá újabb összeget képvisárlásokra. Ez a legkorrektebb eljárás volt. A Wekerle-kormány alatt adtak megbízások képvisárlásra s így a Wekerle-kormány kötelessége volt, hogy a megbízása révén támadt tullepés fedezéséről is gondoskodjék. De tette azt nyíltan, megörökítve minisztertanácsi jegyzőkönyvben, és így egészen másképp áll az ügy, mint a hogy félreérthetetlen tendenciával feltüntetni akarják.

Aztán ott van az ellenőrzés hiányának a vádja. Hát nem jelentette ki itt a Ház színe előtt a kultuszminiszter, hogy a szóló kormánya által kiutalványozott összegre nézve teljesen rendben vannak a számadások? Szakértők vizsgáltak fölül képeket és számadásokat egyaránt és szakértő bizottság véleménye lehet ilyen kérdésekben az egyedül illetékes, mert minden tekintetben több garanciát nyújt, mint laikus és egyes tagjaiban elfogult parlamenti bizottság vizsgálatának eredménye.

Ehhez a szakértő bizottsághoz most járul a bűnvádi eljárás, a mely kiterjed a vásárlások minden részletére és pedig a köteles lelkiismeretlenséggel és pártatlansággal. Teljes garancia van tehát arra nézve, hogy a kérdés a maga mivoltában táru a közvélemény elé s ezért is egészen felesleges a parlamenti bizottság kiküldése.

Ezek az indokok egyben demonstrálják annak a határozati javaslatnak a jogosultságát is, a melylyel Szapáry Gyula gróf lépett a ház elé. Elég különös, de úgy van, hogy Szapáry Gyula gr. az, a ki ma vádat emel forgalmi előlegek miatt, holott pedig annak idején Szapáry Gyula gróf tömémentelenül több forgalmi előleget utalványozott, Szapáry Gyula gróf vádaskodik megszavazatlan összegek utalványozása miatt, ugyanaz a Szapáry Gyula gróf, a ki pénzügyminiszter korában évről-évre milliókra tevő tulkiadásokat folyósi-

nyában valami mozog és megint kinyitva a tarisznyát, azt üresnek találták, fejüket rázták és megvetéssel nézték végig az embert; hiszen talán csak nem akarja őket, a nagy tudományu, böles embereket megesealni.

Esteledett. A szobában sötétebb lett. Egyszerre csak, nem tudni honnét, előterem egy mókus. Szaladgál, ugrál a butorokon, felmászik a falra, elő-előtünik, majd megint nem látható.

Ekkor a két tudós kikérdezi egymást, latinul beszélve:

— Látsz-e valamit, domine frater, a mi mintha mókus alakját venné fel, majd látható, majd meg nem?

Most egyelőre bizonyosságot szereztek arról, hogy e pillanatban a kérdéses valami a fali órára űlt, majd megint eltűnt róla és ez által állapították meg, hogy nincs dolguk valami képzelemszulte agyrémmel.

Minckutána beható tanácskozás és megbeszélés után abban egyeztek meg, hogy ily jelenség két megfigyelő szemelátára, per phantasiám¹ mutatkozhatik és hogy in casu² nagyon kell vigyázniok, hogy effectu imaginationis illusivae³ ne ezalódjanak, vagy bűvészlámpa árnyképei tévutra ne vezessenek.

Egyszerre azonban a mókus az egyik tudós vállára és onnét a cserépkályhákba ugrik, mire rögtön beteszi az egyik a

kályhaajtót és annak nyílásán át benéz a kályha belsejébe.

A mókus vígan ugrált a kályhában; de bozontos farkával felkavarta a kormot, ugy, hogy a kíváncsi professor kénytelen volt elhuzni a fejét a kályhalyuk mellől, annyira kellett köhögnie és prüsszentenie.

De a másik rögtön odadugta fejét, de ő is ugy járt, mint társa; vissza kellett vonulnia és nagyokat köhögni és prüsszenteni.

Ekkor a kályhaesőből megszólalt egy hang, mely egészen különbözött az emberi hangtól, üres és tompa volt, mintha az alvilágból jönne:

— Nagy Alphons király lelke vagyok, nem jelenhetek meg másképen, mint mókus alakjában. De itt a kályhaesőben ülve minden butort a szobában feldönthetek, vagy helyéről tolhatok.

Ekkor nagy zaj keletkezett a szobában, az asztalok és a székek feldőltek, a szenes-lapát és a piszkafa ide-oda dobálódott. A fali óra kezdette a félórakat is űtni, mintha valaki folytonosan mozgatta volna a mutatókat.

De hogy mindezen esodálatos eseményoka a tarisznyás ember, ezt onnan tudták meg biztosan, hogy ez szemük előtt ugrálva, buzgólkodott, hogy bajuk ne essék és végre háta mögé állította őket a fali óra előtt.

A tarisznyás ember fenyegető hangon akarta a lelket nyugalomra bírni, de ez annál nyugtalanabb lett és azt kiáltotta,

hogy rögtön felemeli a két doktort oly magasra, hogy a tető gerendáin köpenyűk akasztóján csüngve maradnak.

Egy pillanat mulva eltűnt a tudósok fejéről nagy gondosan fésült parókájuk és csak annyit láthattak, hogy csak szállnak feljebb feljebb a parókák és hirtelen megállottak a szoba sötétségében. Ugy látszik, a kísértet most személyükön akart rettenetes bosszút venni.

Ekkor a lélek a kályhaesőből gunyolni kezdte őket és kiáltotta, hogy nagy szerencsájük, hogy nem függnek össze parókájukkal, mert ha összefügnének, akkor ők is felemelkednének a levegőbe és a kéményen át szállnának feljebb, feljebb a levegőn át, a felhőkön át, míg csak egyszerre nem akadnának meg a Sirtus csillagon, mely a lélek őshazája. Ott pedig minden tudományukkal és böleseségükkel együtt annyiba se vennék őket, mint első osztálybeli fiut, kinek bizonyítványa tele van négyesekkel.

Ekkor a tudósok jónak tartották elmenekülni. A lélek azt észrevévén, azt kiáltotta, hogy ne féljenek, hajuk szála sem görbül meg, csak azért haragudott, mert mindentudásukkal annyit pöffesztek.

— Csak arra figyelmeztetek benneket, folytatá a lélek, ha nem beszéltek el mindent úgy, a mint láttátok, akkor villám alakjában csapok le rátok és nem marad belőletek csak egy-két mellénygomb, meg egy kis füstölő hamu.

Ekkor annyira megijedtek, hogy resz-

¹ Képzeldés által.

² Jelen esetben.

³ Képzeldés által.

tott. És vádolja Szapáry Gyula gróf épen szólót, a kinek pénzügyi eredményei mégis csak mások, mint Szapáry Gyula gróf tulkiadásai!

Egyszerűen leírhatatlan ennek a beszédnek és e beszéd pöröly-esapásu argumentumainak a hatása. E hatással szemben nem volt kormány-párt, nem volt ellenzék. Együtt és a Szapáry Gyula gróf kisdudvarának kivételével, mindenki a könyezésig menő kaczagással illusztrálta azt a ferde helyzetet, a mibe Szapáry Gyula grófot tulbuzgó és elfogult ellenzéki szereplése juttatta.

A jobboldal pecezkeg tapsolta és éljenezte Wekerle Sándort, a ki alig győzte a gratulációkat fogadni nagyszabásu és eseményszámú beszédéért.

Ilyen mértékkel mérte ezt a beszédet maga Szapáry Gyula gróf is, a ki nem térhetett ki annak kényszerítő hatása elől, hogy Wekerle Sándor beszédére legalább pár szóval reflektáljon. Elmondta, hogy ő ugyan tulkiadásokkal és forgalmi előlegekkel dolgozott, de amazokat ő sem tartotta helyesnek és le is vont a konzekvenciákat. További megjegyzéseknek is szükségét látta, ezeket azonban későbbre halasztotta.

Még Batthyány Tivador gróf polemizált Papp Géza tegnapi beszédével s aztán a vita folytatását holnapra halasztották.

Magyarok küzdelme a magyarságért.

(György Endre felolvasása az Akadémiában.)

— A h.-dorogi püspökség. —

A tudományos akadémia II. osztályának hétfői ülésén elhangzott egy felolvasás, amelynek hangja és témája csudálatosan elütött a megszokott akadémikus értekezésektől.

György Endre, a jeles tudós és író, a liberális szellemű ref. vallásu hazafi tette azt a lelkes, de az előző magyar kormányoknak az egyház terén való működésére igen szomorú fényt vető küzdelmet, amelyet hazánkban a magyar anyanyelvű és magyar ajkú görög szertartásu katolikusok folytattak és részben folytatnak még ma is, hogy részükre a magyar

kettek és nem láttak és nem hallottak semmit. A tarisznyás ember pedig mind a kettőt a szoba mélyébe vezette, oda, ahol egészen sötét volt és úgy állította fel őket, hogy egymással szembe néztek. Ekkor hirtelen gyufát gyújtott és minden tudós maga előtt iszonyatosan elfintorított kormos arcot látott. Ez csak sirjától feltámadt ember vagy hazajáró lélek lehet.

Több se kellett a nagy tudósoknak. Remegve ugrottak az ajtóhoz, a lépcsőn le és meg sem álltak addig, míg otthon nem voltak.

Mikor pedig kitudódott, hogy két eminens tudományu illustrisimus doktor az alta facultas előtt disputatióban bebizonnyította úgy per inductionem mint per deductionem, hogy sokat nevezett tarisznyában lélek vagy más lény substratu vel consistentia immateriali seu astralica tartózkodik, akkor idegen országból sok híres tudós jött e városba, hogy az érdekes tényről ők is thesiseket mondjanak.

A tarisznyás embert pedig szabadon bocsátották és kitüntetéssel kísérték a város határáig.

A rendőrfőnök pedig azt mondta neki:

— Mivel lépre vezetted a nagy tudósokat, megbocsátok, de mégis csak csalo vagy, még pedig a javából.

nyelvnek oltári jogosultságát elismerjék és hogy magyar püspökséget állítsanak fel számukra.

Magyarok küzdelme a magyar nyelvért — Magyarországon! Ez az érdekes téma buzdította a felolvasót arra, hogy tanulmányozza e küzdelem történetét, amelyet Farkas Lajos 1848—49-iki honvédszázados, a Hajdu kerület főhadnagya, *Hajdunagya volt főügyésze*, irt meg.

Farkas Lajosnak, a küzdelem elhunyt hősenek könyvét György Endre most sajtó alá adta és hosszas, szándékos hallgatás után, be fogja azt mutatni az akadémiának s a magyar igazságkereső köztudatnak: ezen rendkívül értékes felolvasásában csak annak a nyelvkérdésnek objektív részére terjedt ki.

A bevezetésben elmondja a felolvasó, hogy ezt a kérdést csak a tudomány szempontjából óhajtja most fejtegetni.

„Nem — ugymond — mintha lelkemhez nem volna növe e kérdés nagy hordereje s magyar szívem minden dobbanása ne érezetné velem a magyar nemzeti ügynek teljesen összenőtt voltát ezzel a kérdéssel. Hiszen hosszú évek sora óta magam is belenőttem e kérdésbe s mióta boldog emlékezetű Farkas Lajos reményeinek foszladozásával szállt le sirjába, kettős módon érzem a kötelességet s bizonynyal igyekvém tőlem telhető módon teljesíteni, csillapítani a zugolódókat, türelemmel lenni, az egyházhoz való hü ragaszkodásban megmaradni, várni, remélni. Nem egyik vagy másik egyház érdeke vezette lépteimet; hiszen azon egyház, melynek kebelében teljes meggyőződéssel foglalok helyet, teljesen távol áll e kérdéstől, s bizonyára több hasznot várhatna a merev ellentétekből, mint a konziliáns kibékítő eljárástól, hanem a nagy nemzeti érdek, mely kérdéssel össze van növe s mindenek felett a szigorú objektív igazság, mely előbb vagy utóbb teljes diadalt biztosít e nemes eszközökkel, komoly meggyőződéssel, szent lelkesedéssel folytatott küzdelemnek.“

A görög szertartásu katolikus magyarok küzdelmének lényege a következő: Több mint másfél millió magyar hazánkban a görög szertartásu katolikusok száma: a népszámlálások alkalmával ezen egyházmegyék hívei nem tulságos előszeretettel vallották anyanyelvükül a magyart, annál inkább, mert liturgikus nyelvök szerint a közönséges életben oroszok és oláhoknak hivatnak. Ennek dacára az 1890-iki népszámlálás alkalmával a görög katolikusok közül 180.903 valotta magát magyar anyanyelvűnek, a görög keletiek közül 19.577, együtt 200.480. Aligha tévedünk, ha ezekkel együtt legalább 300.000-re teszszük azon görög szertartásnak számát, akiknek anyanyelvök a magyar. Az oltári nyelvre s egyáltalán az egyházzal összefüggő kérdésekre tulságosan csekély gondot fordított kezdettől fogva a magyar törvényhozás és a magyar közvélemény egyaránt. Midőn törvényhozásunk úgy 1848-ban, mint különösen 1868-ban gondoskodott nemesek arról, hogy a görögkeleti egyház teljes autonómiája sértetlenül megóvassék és biztosittassék, hanem arról is, hogy nemzeti egyházak szerveztessenek: megfeledeztarról, hogy a görögkeletiek között nemesek szerbek és románok, hanem magyarok is vannak. Minden nemzetiségről gondoskodott, csak a magyarokról nem.

És így előállott az a különös helyzet, hogy a magyar állam, mint olyan, biztosította nemesek a szerbek és románok autonómiáját, de azzal együtt a magyarok megfelelő elnyomását is. A magyar államnak, mint olyannak, intézkedéséből folyik, hogy a keleti egyház hívei mind szervezett nemzeti egyházzal bírnak, csak a magyarok vannak alárendelt állapotban, csak ők kénytelenek például Keeskeméten azon szabadság közt választani, hogy a

szerb vagy román nemzeti egyházhoz tartozzanak.

A nemzetiségeknek szabad akár az ó-szláv nyelvet használni, melyet teljesen megérti a mai szláv; szabad nekik az élő román nyelvet használni; a magyar állam pozitív intézkedései biztosították e jogát minden görög katolikusnak, csak a magyarról feledkeztek meg itt is; csak annak nem szabad az összes magyarországi görög katolikusok közt anyanyelvén miséznie.

Ime, ez Farkas Lajos és társai küzdelmeinek tere.

Ezt a kérdést és küzdelmet fejtegette ezután a felolvasó egyházi, jogi, dogmatikai szempontból. És a befejezésben elmondta, hogy ezek a magyarok orvoslást hasztalanul várták, kérvényeiket támogatta az összes közvélemény, sajtó és törvényhatóságok versenyezve, a képviselőházhoz nagy számmal érkező kérvények lelkesedett bizonyosságot tettek nemesek az ügy igaz voltáról, de arról is, hogy megérett immár az elmékből és a szivekből egyaránt. Az eredmény egy vikariatus alig valami joghatósággal, egy pár lefordított liturgikus könyv, és az, hogy az azokat jóhiszeműleg használatba vett egyházak ma is függő, bizonytalan állapotban vannak.

S z i n h á z .

(P.) Tegnapi „47-ik cikk“ című drámát láttuk olyan kitünő előadásban, mely oda illett volna a Nemzeti színház deszkáira is. A komoly muzsa ült ezuttal ünnepet. K. Szerény Gizella (Cora) olyan alakítást, olyan játékot produkált, melyhez hasonlót csak nagy művészekről láttunk. És jól esik constatalnunk, hogy az érdemnek elismerése is volt; a memyiben K. Szerény Gizella első kilépésekor az egész ház tüntetés számba menő tapsai között egy gyönyörű virágkosarat kapott s e közben a zsinórpaddláról leereszkedett lassan, a debreczeni hírlapírók impozáns babér koszoruja, melynek szalagján a következő felírás volt: *K. Szerény Gizellának, a debreczeni hírlapírók.* Valóban nagy élvezet volt az ünnepezt művésznő játékát nézni. A szenvedélyes creol nő gyűlöletét; a vadszerelm kítőreseit; azt a bosszu szomjat; azt az elolthatatlan vágyat az elérhetetlen boldogság után; majd az őrzöngő nő kínos vergődését, midőn a megörülés örvénye felé sodortatik s végre a teljes megörülést, melynek egy két világos pillanatában is bosszuról gondolkodik. Sajnáljuk, hogy olyan kevés-szer látjuk őt ilyen nagyobb szabásu szerepekben.

Ő nem keresi a drasztikust; nem igyekszik tulságosan színezni a tragikus helyzeteket. De keresi a természetet, mert tudja, hogy az öntudatos művészet titka ebben áll. Tudja, hogy a néző szívéhez csak így találja meg az igazi utat. Óvakodik a tulzástól, mert tudja, hogy az, bizonyos mértéken tul, visszatetszést szül.

Bizony ő előkelő művésznő s büszke lehet reá az a közönség, mely magáénak mondhatja.

Végtelenül sajnáljuk, hogy őt el kell veszítenünk, de reményünk van, hogy nem sokáig fogjuk őt nélkülözni.

A közönség vissza fojtott lélegzettel, nézte remek játékát s lelkesülten tapsolta és számtalanszor hivta lámpák elé.

Klenovits (Du Hamel) ez estén méltó partnere volt a nagy művésznőnek s mindvégig helyes felfogással alakított.

Cserni Berta (Marcelle) a szerető nőt helyesen játszotta meg s remekül sikerült a Cora lakásán lefolyt jelenete, midőn férje nagy titkát megtudva, annak borzasztó sulya alatt összeroskad.

Topolczay (Mazilier) és *Krémer* (Potain)

a folytonos dőzsölés által testileg is tönkrement két jó barát szerepét szintén nagyon jól játszották s szerepök jellemét szépen kidomborították.

Lubrinicz (Gerardné), *Hevessy* (Delile), *Szatmáry* (De Combes), *Rózahegyi* (De Mezin) szerepében szinte kifogástalanok voltak. *Püspöky* (Chaselard) és *Bogyó* Ilonka (Marcelline) kis epizód szerepökben igen jó hangulatot keltek. Ez a két kis szerep a különben monoton törvényszéki jelenetben olyan, mint a sivatag oázisa; felderít, felüdít. Kellemesen hat reánk a sötét jelenetben, melybe mesterileg van bele is szőve.

Az összeladás egyike volt a legjobboknak.

A rendezés kifogástalan, melyet a Hevessy Gábor szakértelmétől már megszoktunk.

* **Műsor változás.** A f. hó 15-ére szombatira kitűzött *Cremonai hegedűs*, Hubaynak egész kontinensen hírneves operája arról a napról elmarad, mert a katonazenekar akkor Szolnokra megy, hogy az ottani katonai helyőrség tisztikarának multságán közreműködjen. Az opera helyett a *Vasgyáros* kerül színre.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattára-feleknek felvilágosításokat át hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Offhon”-a. Keresk. akadémia palotájában.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 10—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva a hét főtől, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szomban d. e. 11—12 óráig.

Február 15. Jogász- és tisztviselői-kör bálja

Febr. 18. Az Evang. filléregylet tea-estélye az Arany Bika szálloda disztermében.

Február 21. A Csokonai-kör felolvasó estélye.

Február 22. Izr. ifjuság iskola bálja az „Arany Bika” szálloda disztermében.

Március 6. A Csokonai-kör felolvasó estélye.

Március 7. Tiszti-estély a Bika szálloda disztermében.

— **Személyi hír.** Gróf Dégenfeld József Hajdúvármegye és Debreczen szab. kir. város főispánja tegnap este hivatali ügyekben Budapestre utazott, ahonnan valószínűleg már holnap visszaérkezik.

— **Kitüntetett főkapitány.** Szatmár város törvényhatósági bizottsága tegnap rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyetlen tárgya Kiss Gedeon főkapitánynak ötven évet meghaladó hivatalos szolgálataért Ő Felsége által adományozott Ferencz József-rend lovag-keresztjének ünnepélyes feltűzése volt. Az ünnepi köz-

gyűlésen nagyszámu és előkelő közönség volt jelen, köztük Kiss Aron ref. püspök, a kitüntetett főkapitány testvérbátyja. A főkapitányt Simonsits Béla főispán, majd Fejes ügyvéd és a polgármester üdvözlétek. Délben 200 terítékű lakoma és este fáklyás zene volt.

— **A nőegylet kérelme.** A debreczeni jóteköny nőegylet ma azzal a kéressel fordult a város közönségéhez, hogy trachomás betegségben szenvedő, de már gyógyuló árvaának tovább is külön bérelt helyiségben tartásából eredő kiadásaihoz újabb segélyvel járuljon hozzá. A nőegylet a 95-ik évről 300, a f. évre pedig 150 frt segélyt kér.

— **A tanköteles gyermekek összeírása.** A vallás- és közoktatásügyi minisztertől ma körrendelet érkezett Hajdúmegye alispáni hivatalához, melyben 3—5 éves óvodás és tanköteles gyermekek összeírására vonatkozólag 1892-ben kelt körrendelet kapcsán felhívja Hajdúmegye közigazgatási bizottságát, hogy az óvó- és tankötelesség összeírása iránt további rendelkezésig ne intézkedjen, illetve az összeírást tartsa függőben, míg annak mikénti foganatosítására külön intézkedni fog.

— **Hymen.** A nagyváradi kir. törvényszék bünyenyítő osztályának vezetője Millye Gyula kir. törvényszéki tanácselnök bájos és kedves leányát Ilonkát, a napokban jegyezte el a vármegye tisztikara ifjú gárdájának egyik közkedveltségű tagja ifj. Dávidházy János beéli szolgabíró, Dávidházy János ev. ref. esperes fia.

— **Kossuth orvosa Debreczenben.** Dr. Basso, volt turini orvos, aki Kossuth Lajosnak huzamos ideig házi orvosa volt, s egy év óta Budapesten telepedett meg, e héten, pénteken d. u. 4 órákor városunkba érkezik, hogy Debreczen polgárságával közelebbről megismerkedhessen. Együttal részt vesz a függetlenségi párt bálján is.

— **A filléregylet tea-estélye.** A f. hó 18-án kedden, tartandó tea-estélyre a meghívók elküldtek. Megtörténhetett azonban, hogy tévedésből, elégtelen ezimzés vagy a névsor hiányos volta miatt egyesek meghívót nem kaptak. Mindazok, kik ilyenre igényt tartanak, szíveskedjenek ez iránt az Alföldi takarékpénztárba Handtel Vilmos urhoz fordulni. Jegyek előre válthatók: Benyáts Emil, Buzágh János, Szent-Királyi Tivadar, Zádor Lajos és Gyürky Sándor urak üzleteiben.

— **Erőszakos koldus.** Bokondi Pál egykei lakos, falujában nem tudott megélni s bejött Debreczenbe, mintha itt a kerítés is kolbászból volna fonva. Dolgozni hát itt sem akart, hanem elkezdett koldulni. Egy piac-utcai üzletben, amiért nem adtak semmit neki, az alkalmazottakat legazemberezte. A főnök rendőrt hívott s a szájas koldust bevittette a városházához, ahol 30 napra bedunklizták és megértették vele, hogy Debreczenben nem szabad koldulni, — úgy pedig ahogy ő tette, kétszeresen nem szabad.

— **Halálozás.** A nagyváradi és biharmegyei orvosi karnak egyik kiváló tagja, dr. Berkovits Zsigmond vasárnap éjjel Budapesten elhunyt. Régi gégebaját és újabb betegségét, a műlákot operáltatni ment a fővárosba, Dr. Berkovits Zsigmond elnöke volt a haladó párti izr. hitközségnek, tiszteletbeli főorvosa Nagyvárad városának és tagja a városi törvényhatóságnak.

— **Pörül járt asszonyok.** Balázs István napszámos úgy tartja, hogy ő viseli a kalapot, — azért az asszony nem parancsol neki, — legkevésbé pedig akkor, mikor mulat, ha koresmában mulat is. Ezt a princípiumot tegnap érzékeny módon be is bizonyította. Balázs egy külvárosi csapásokban mulatott, duhaj jó kedvvel. Folyt a bor, a cigány meg húzta. Az asszony

nem győzte várni már odahaza hitvestársát, s addig ment, míg végre felfedezte, hogy hol van. Szomszédasszonyával együtt benyitott a koresmába s esipőre tett kezekkel, kelepelő nyelvvel elibe állott Ő kigyelmének, a férjnek. Balásznak se kellett több, úgy felbőszült a férj tekintélyének ilyen lealacsonyításán, hogy felkapott egy boros üveget, azután másikat s egyiket a felesége, másikat a szomszédasszony fejéhez röpítette. A cigánynak pedig oda kiáltotta: — Huzdd azt a nótát hogy

Ha be megyek a osárdába borinnya,
En utánam ne járjon senki sirva.
Addig iszom míg a világ világ lesz,
Mig az égen egy ragyogó csillag lesz...

— **Öngyilkossági kísérlet.** Csesznyák Venczelné szegény muzsikuss cigánynak a neje nagy nyomorban sanyalódott, mióta férje elhagyta. A férj esekély keresményéből nem tudta eltartani nejét s két kis gyermekét két hóval ezelőtt tehát világgá ment. Az elhagyatott asszony azóta a legnagyobb nyomorban sanyalódott s hogy megszabaduljon a nyomortól, tegnap este marólugot ivott. Hozzá tartozói idejekorán észrevették s az előhívott kerületi orvosnak sikerült megmenteni. A szerencsétlen asszony tul van minden veszélyen.

— **Uj forrás a Püspök-fürdőben.** Valamikor nagyon látogatott volt a Nagyvárad mellett levő Püspök-fürdő. A Debreczen vidéki nép is ekhos szekereim ezt a „bányát” látogatta leginkább. Az utolsó esztendőben azonban megfogyott a fürdő vize és így elmaradtak a vendégek is. Hiába próbáltak itt-ott furni, vizre nem akadtak. Czeglédy Sándor, a fürdő új bérleje, mint nekünk Nagyváradról írják, most a fürdő tulajdonosat, Schlauch Lőrincz dr. biboros püspököt kérte föl, hogy jelöljön ki neki egy helyet, hol utoljára megkísérelje a furást. A biboros egy hatalmas nyárfát jelölt meg, a melyen évek hosszú sora óta egy Mária-kép függött. El is kezdtek furni és három hétre egy olyan bőséges forrásra akadtak, mely most bőségesen ellátja a fürdőt vízzel és erős kilátást nyújt arra, hogy a fürdő ismét a leglátogatottabb hazai fürdők egyike lesz.

— **Négy erőszakos halál.** Nyirbátorban e hó 9-én négy erőszakos halál történt. Aron Dávid koresmáros fiával lement a pinczébe, hogy spirituszt hozzon fel. A tíz éves gyermek azonban oly szerencsétlenül tartotta a gyertyát, hogy a hordó spiritusz felrobbant. Úgy a fiu, mint az apa azonnal meghalt. A szerencsétlenséget csak egy óra múlva vették észre. — Zombók József gazdaember illuminált állapotban tért haza, s a feleségével összekülönbözött holmi esekélységen. Az asszony vissza pontyódott, mi annyira kihozta a különben türelmes embert sodrából, hogy utlegelni kezdte a feleségét, ki erre 16 éves fiával egy baltával addig verte a férjét, míg a lelkét ki nem adta. Tettüket eleinte tagadták, de a esendőrségnél, hol a fiu anyjára vallott, mindent beismertek. Mind a kettőt átadták a nyiregyházi kir. ügyészségnek. — Kaptá Károly napszámos elment a feleségével hazulról s két éves fiaeszkájukat egyedül hagyták odahaza. A szobát befűtötték, hogy a gyermek meg ne fázzen. Mikorra visszatértek, a gyermeket nem találták az ágyban. Az anya rosszat sejtve, rémülten kiáltozta nevét, de választ nem kapott. Hosszas kutatás után megtalálták a két éves fiaeszkát a kemence háta megett. A szerencsétlen gyermek ugyanis lemászott az ágyról s a kemencehez ment s felmászott a mellette levő székre, honnan a forró kályhára bukott. Még volt annyi ereje a esőppnyi teremtségek, hogy leveesse magát a kályháról s a szoba sarkáig vándorogjon, hol az égési sebek következtében meghalt. A gondatlan szülők ellen megindították a vizsgálatot.

— **Pénzbiroág és közmegvetés.** Bolond do-
logról számol be a „Magyar Paedagogia“
legújabb füzeté, közölve egy „szabályzat“-ot,
amit az egyik gimnázium valamelyik osztá-
lyának a tanulói állítottak ki s a melynek
betartására magukat kötelezték. A legérde-
kesebb a dologban az, hogy ez a szabályzat
az osztályfőnök helybenhagyásában részesült.
A mulatságos paragrafusok pedig itt követ-
keznek:

1. §. Mindenki, aki elégtelenre felel, 1
krajczárt fizet. — 2. §. Ha az elégtelen ismét-
lődik, akkor 2 krt s így minden egyes eset-
ben 1 krral többet fizet egész 5 krig. A ha-
todik elégtelen felelet után az osztálytársak
részéről általános megvetésben részesül mind-
addig, míg határozott javulás nem észlel-
hető rajta. Ekkor aztán előlről kezdődnek a
fokozatok. — 3. §. A hatodik elégtelen fele-
letnél a pénztárnok tartozik az egész osztály-
nak tudtára adni, hogy N. N. már hatodszor
felelt elégtelenre, tehát az osztály-részéről a
közmegvetés tárgya. — 4. §. Mindenki minden
egyes jeles dolgozat után 1—1 kr. „dicsőség-
díj“-at fizet. A jeles dolgozatok a pénztár-
noknál jelentendők be. — 5. §. A rossz ma-
gaviseletű tanulót eleinte figyelmeztetni kell
hibáira s ha ez nem használ, az egész osztá-
ly megvetésében részesül. — 6. §. A közép-
szerű tanuló karácsonykor és husvétkor egy
tetszésszerű összeget fizet. — 7. §. A pénz-
tárnoknak kötelessége a pénzt beszélni és
azokról az ellenőrnek felelni. Azonkívül kö-
telességek az osztályban a szorgalmas tanu-
lást és a jó magaviseletet előmozdítani. — 8.
§. Az összegyűjtött pénz az év végén bizo-
nyos, közösen megállapított jótékony célra
fog fordítani. — 9. §. Tartsa mindenki köte-
lességének, hogy minél több dicsőség és mi-
nél kevesebb szégyendíjat fizessen. — 10. §.
Ezen szabályok folyó évi október hó 15-től
szigorúan megtartandók.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A t. Házból.

Budapest, február 12. A kultusz-budget
mai tárgyalásánál Pulszky Agost volt az
első szónok, aki Sima Ferencz beszédére
megjegyzte, hogy ő államtitkárrá azon
feltétellel lett, ha a muzeumhoz és
országos képtárhoz semmi köze nem lesz.
Nem is volt. Ha szavazott is a képvisár-
lás ügyében tett interpellácziójánál, azt
azon tudatban tette, hogy a képvisárlás
ügyének megbeszélését ezen szavazás nem
alterálja. Sima Ferencz erre azt feleli,
hogy ő Pulszky eljárását nem gáncsolja,
de konstatálja, hogy Csáky Albin akkor
nem élt szavazati jogával. Jelenyák a
néppárt egyetlen képviselője a korrupciót
ostorozza. Csáky Albin szólott ezután.
A felelősséget — ugymond — magá a k-
követeli, mert ő adta az első összeget
a képvisárlásra, de joggal adta, mert
országgyűlési határozat mondotta ki a
szépművészeti muzeum létesítését. Azért
eljárását nyugodtan bocsátja bírálat alá.
Perczel Dezső az ellene felhozott vádakra
kijelenti, hogy ő a szlavonai vasutak
építéséről még miniszteri esküje előtt meg-
vált. Ha ezért őt mégis vádolják, ez jel-
lemzi, hogy milyen rágalmazással van
dolgunk. Horánszky Nándor megjegyzi:
fureca, hogy Csáky Albin azért is elvállalja
a felelősséget, a mit nem ő eslekedett.
Csáky visszavágja, hogy azért nem vál-
lalja, csupán kifogástalannak tartja utó-
dai eljárását is. Felszólaltak még Helffy Ig-
nác, Jelenyák és újra Perczel Dezső,
majd Eötvös Károly támogatja a beadott
indítványokat.

Márkus Emma Pulszky Károlynál.

Budapest, február 12. Márkus Emma,
a nemzeti színház művésznője, ma meglá-
togatta vizsgálati fogságban lévő férjét
Pulszky Károlyt s vele hosszabban be-
szélgetett.

A királyi főügyész temetése.

Udvardi Cserna Vincének, a puritán
gondolkodású kir. főügyésznek földi részét
tegnap délután 4 órakor tették örök nyu-
galomra.

A temetési gyászszertartás az elhalt utolsó
kivánságához képest nemes egyszerűséggel,
minden pompa nélkül folyt le.

Künn, a közkórház halottas termében a
fekete draperiákkal bevont falak között igény-
telen, fekete állványra volt helyezve az el-
hunyt végóhajtása szerinti gyalulatlan, közön-
séges deszka-koporsó, de a melyet a megtört
szívű özvegy, gyermek, rokonok, igaz jóba-
rátok és tisztelő ismerősök szívből fakadó
mélységes részvéte vett körül.

A eszónes szomorúság ült a temetésre
megjelent óriási gyászközönség felett, mely-
nek soraiban gróf Dégenfeld József főispán,
Puky Gyula kir. táblai elnököt — ki a dél-
után érkezett budapesti vonattal a gyász al-
kalomra jött haza, — Simonffy Imre kir. tan-
polgármestert, dr. Wolaffka Nándor v. püspök
plébánost, a debreczeni ev. ref. lelkész-kar
több tagját, a depr. kir. tábla és törvényszék
bírói karát és tisztviselőit, a kir. ügyészség ösz-
szes tagjait láttuk. Ezekon kívül csaknem az ösz-
szes városi, megyei és hivatalok tisztikarai
képvisele voltak. A nagyvárad kir. ügyész-
ség, melynek Cserna Vincze, mint kerületi
főügyész főnöke volt, Böhm Jenő és Koru
Lajos kir. alügyészek által, a gyulai, szat-
mári, nyiregyházi kir. ügyészségek szintén
küldöttek által képviseltették magukat. Az
aradi és zilahi ügyészségek, melyeknek a
kedvezőtlen vasuti összeköttetések akadályoz-
ták a személyes képviseltesben, táviratilag
fejelték ki az elhunyt családjának részvétüket.

Ugyazintén Ritók Zsigmond, a nagy-
várad kir. tábla elnöke is táviratilag kondo-
leált a táblabírói karának nevében.

Általában az ország minden részéből ér-
kezett számtalan távirat fejezte ki messze
földről a sok jóbarát, rokon, ismerős igaz
részvétét.

A halottas terem falaira aggatott diszes
koszoruk szalagjai következő feliratokat vi-
selték:

A debreczeni kir. ügyészség szeretett fő-
nökének. — Réh Jenő és családja a jó sógor-
nak. — A nagyvárad kir. ügyészség szere-
tett főnökének. — A kir. fogház felügyelő-
személyzete hódoló tisztelete jeléül. — A
máramarosi kir. ügyészség szeretett főnöké-
nek. — A nyiregyházi kir. ügyészség sze-
retett főnökének. — A debreczeni kir. itélő-
tábla és főügyészség Cserna Vincének. —
Pista és Katicza szeretett sógoroknak. —
Pongrácz Jenő és neje a legjobb princípá-
lisnak. — A debreczeni kir. törvényszék bírói
kara tisztelete jeléül. — A szatmári kir.
ügyészség felejthetetlen főnökének. — Igyártó
Sándor és neje felejthetetlen barátjuknak. —
Szeretett, tisztelt főnökiünknek a segédhivatal.

Délután 4 órakor megjelent a koporsó-
nál Orosz István ref. tanítóképezdei tanár s
mondott könyekig megható rövid imát ez el-
hunyt felett. Alig maradt szem szárazon, míg
a közönség a remek imádságot hallgatta.

Az ima végeztével a depr. kir. tábla hat-

birája kézen emelve kivitte a koporsót az
egyszerű gyászkocsizhoz s arra ráhelyezvén,
megindult a gyászmenet a külvárosok utcáin
végig a Kossuth-utcai temető felé.

Zajtalan, éneknélküli gyászmenet volt az,
melyet az ilyenekhez nem szokott külvárosi
egyszerű népség meghatottan nézett.

Odakünn a temető egyik eszónes szög-
letében már megásott, nyílt sir várakozott az
érkező koporsóra, hogy a benne nyugvóval
együtt örökre magába fogadja.

Egy óra mulva már csak a temetői esti
köd ereszkedett a frissen hányt sírdomb felé,
melynek fekete fejfája hirdeti az arrajárók-
nak, hogy ott aluszsza örök álmát a magyar
igazságszolgáltatás egyik nemes, kátoi jellemű
hü öre: Cserna Vincze, kir. főügyész.

Városi és megyei hírek.

* **Megsürgött városi ügyek.** Gróf
Dégenfeld József főispán Debreczennek
egy küldöttségét vezette a mai napon
Perczel Dezső belügyminiszter és Lukács
László pénzügyminiszter elé. A küldöt-
tség, melynek tagjai városunk országgyű-
lési képviselői és Márk Endre városi bi-
zottsági tag, több fontos városi ügy kedvező
elintézését kérelmezi a miniszterektől, —
különösen pedig a szepítési és kisajáti-
tási alap létesítésére vonatkozó közgyűlési
határozat megerősítését szorgalmazza,
mely már körülbelül egy év óta van fel-
terjesztve. A jóváhagyásnál annyiban van
érdekelve a pénzügyminiszter, mert némi
aggodalmakat támasztott az iránt, hogy
az ingatlan változások esetén a városi
kisajátítási és szepítési alap pénztára ré-
szére szedendő illeték behozatala könnyen
eszkenteni fogja az ingatlan adás vétel-
teléből eredő kinestári jövedelmeket. —
Holott Debreczen modern várossá fejlő-
désénél csaknem nélkülözhetetlen már ez
az új jövedelmi forrás, amely a telkek és
házak értéknövekedésére új utczanyitások
elkalmával kivetendő összegekkel (Better-
ment tax) együtt a legigazságosabb adó-
nemek közé tartozik. — Bizunk is a kor-
mány jóakarátában, hogy a közgyűlés
határozatát minél előbb jóváhagyja s ez
által hatalmas lendületet ad Debreczen
fejlődésének.

* **Debreczen város közet szükséglete.** A
m. kir. földtani intézet felhívta Debreczen
város tanácsát, hogy minél előbb közölje
vele azokat az adatokat, melyek feltünté-
tik: mióta kövezeti tereit és utcáit,
milyen kő- és közet nemeket és milyen
mennyiségben használ, honnan épületeknél milyen
és mennyi kőanyagot alkalmaztak mostaná-
ban? Ez adatokra azért van szüksége a
földtani intézetnek, mert az ezredéves ki-
állításra a magyarországi közet viszonyok-
ról tájékoztató katalógust készít, melynek
nem csupán tudományos szempontból lesz
értéke, hanem a birtokos és fogyasztó
közönség is hasznát veszi.

Mulatság.

* **Tisztli-estély.** A debreczeni helyörség
közös hadseregbeli részének tisztikara,
illetve első sorban a 39. gyalogezred
tisztjei, mindig nagy érdeklődéstől kísért
multságukat ezuttal márczius hó 7-én
tartják meg az Arany Bika vendéglő disz-
termében. Talán alig van helyörség az
országban, ahol a tisztli családok, ugy a
közöshadsereg, mint a honvédség részéről,
oly kitünő egyetértésben élnek, mint
nálunk. A debreczeni puritán gondolkodás

és viselkedés, a mi itt jellemzi nemesak az egyéneket, hanem az egész intelligens elemet, a legjobban beillik a militiának elő is irt, de a tisztikar egyetemében a tagoknál már a foglalkozással is kifejlett, egymást kötelező nyílt, egyenes szellemébe. Ezért keresik itt olyan örömmel egymás társaságát a polgári és katonai családok s a kölesönös rokonszenv minden alkalommal kifejezésre is jut. — Talán ez a szép egyetértés eredményezi azt is, hogy az ugynevezett katonai brutalitásokat Debreczenben csak mint messze földről jövő rossz híreket ismerjük, ha csak a vigadozó, fiatal legénység szóróványosan előforduló koresmai tulkapásait annak nem nevezzük. A mi minden tekintetben nobiles katonai tisztikarunk fényes vigalma ezuttal is a legkedélyesebb mulatsága lesz az ott megjelenő szép asszonyoknak, leányoknak, a kiknek a déli fess tisztek karjain lejtett keringők, négyesek, mindig kellemes emlékeik közé soroztatnak.

Törvénytörés.

* **Pulszky letartóztatása.** Az országos képtár szerencsétlen igazgatóját, aki ellen a kormány kezdeményezésére bűnvádi vizsgálatot indítottak, tegnap reggel átszállították a törvénytörési épületbe. Pulszky a fogházban teljesen nyugodtan viselkedik. A főbebevezés elintézése valószínűleg csak ma fog megtörténni. Krajcsik Ferencz a déli órákban megjelent Pulszky Károlynál és a vizsgálóbíró engedelmével hosszabb ideig konferált vele. Krajcsik késznek mondta magát a védői tiszt elfogadására, de nagyon ajánlotta, hogy válaszon más védőt, még pedig olyant, aki a parlamenti küzdelmektől távol áll. Ilyenül dr. Nagy Dezsőt ajánlotta Pulszky Károlynak, aki szó nélkül belenyugodott. A Pesti Napló értesülései szerint Pulszky magánlakásán nagymennyiségű műtárgyat találtak, amelyek közvetlen becslés szerint legalább huszezer forintnyi értéket képviselnek, s amelyekről már most kétségtelenül megállapítható, hogy a 115.000 forintnyi összeg erejéig történt bevásárlásokból származnak. Van azonkívül ugyanilyen származású öt kép, amelyeket eddig föl sem becsültek. Bészélik továbbá, hogy keretében végett Londonban van, de már legközelebb ideérkezik egy igen értékes festmény, amely állítólag Correggio műve.

* **Wekerle sajtópöre a Kurian.** A Kuria tegnap tárgyalta Czorda Bódog elnökle alatt azt a semmisségi panaszt, a melyet Bartha Miklós és Holló Lajos, a Wekerle Sándor megrágalmazásáért hat hónapi fogházra ítélt országgyűlési képviselők a sajtó-bírósg ítélete ellen benyújtottak. Székely Ferencz előadó behatóan ismertette a Magyarország két inkriminált cikkét s az ügy előzményét, azután vázolta az esküdtszéki tárgyalás lefolyását, Holló Lajos elmaradását s az ítéletet. Végül ismertette Bartha és Holló semmisségi panaszát. Egy órai tanácskozás után egyenget háromkor hirdette ki Czorda Bódog elnök a Kuria ítéletét, mely mindkét vádlott semmisségi panaszát elvetette.

Az ezredéves kiállításról.

— A kiállítási sajtóiroda értesítései. —
Budapest, február 11.

Egyezés a külföldi kiállításokkal.

A mi ezredéves kiállításunkkal egy időben még tudvalevőleg két nagyobb kiállítás lesz Európában: a svájci országos kiállítás Genfben, Berlinben pedig egy német ipar kiállítás nyílik meg. Hogy e kiállítások külső országbeli látogatói a mi országos kiállításunkról is minél több értesülést szerezzenek, az ezredéves kiállítás igazgatósága egyezsége lépett

a másik két kiállítással, olyképp, hogy mind a három kiállítás kifüggeszti egymás plakátjait, terjesztik a nyomtatványokat, reklamokat, katalógusokat, kalauzokat s irodáiban minden felvilágosítást megad a másik két kiállításról. Kühnemann porosz királyi tanácsos, a berlini kiállítás egyik igazgatója a jövő héten Budapestre jön, hogy ennek az egyezésnek a részleteit megbeszélje a kiállítás igazgatóságával, s a mi kiállítási készülődéseinket megnézze.

Külföldiek a kiállításon.

A külföldiek, az utazó nemzetek, legfőképen az angolok, amerikaiak és francziák nem úgy szoktak utazni, mint a magyar ember, hanem tervszerűen, pontos program alapján, mint egy otthon kiállított és felhuzott automata, a mely tartozik lejárni az előirt útját. A míg a magyar ember többnyire csak a vasuti pályaházakban gondolja meg, hogy hova utazzék legközelebb, hol tartsa a következő stációt, addig a legtöbb külföldi ember nem is maga csinálja meg az utitervét, nem a saját fejét töri, hogy hol töltsse a vakációját, hanem az ő rendes utazó vállalatával csináltatja meg a programját, azzal gondoskodik minden kényelméről és szükségletéről, szóval teljesen az utazó vállalata gyámsága alá helyezkedik. Ennek a közismeretes dolognak a tudatában iparkodott a kiállítás igazgatósága a világ majdnem minden nagy és ismeretes utazó-vállalatát megnyerni, hogy a budapesti ezredéves kiállítást propagálják, a Magyarországra való utazást mindenkinek ajánlják, azonfelül időnkint kiránduló társaságokat szervezenek, a melyek külön hajókon vagy vonatokon látogassanak el Magyarországra. Ilyen megállapodást kötöttek első sorban a világon mindenütt üsmert Thomas Cook & Söhu céggel, a mely az angliai és amerikai propagandát vállalta el s itt szervez több kirándulást, a melyeket New-Yorkból és Londonból hoz külön hajókon és vonatokon Budapestre. A németországi propagandára Stangen Károly nem kevésbé ismert cég vállalkozott. Ezenfelül még huszonhat utazó-vállalattal lépett egyezsége a kiállítás igazgatósága. Itt csak a városokat akarjuk felsorolni, ahonnan majd a kiránduló társaságokat Budapestre hozzák. Ezek: Bécs, Riga (Livland), Chicagó, Brüsszel, Berlin, Hamburg, Brunn, London, Antwerpen, Filadelfia, San Francisco, Liverpool, Southampton, Páris, Kopenhága, München, Amsterdam, Genf, New-York.

Földmivesek és munkások a kiállításon.

Megirtuk már, hogy milyen mesésen olesóvá teszi a kiállítás igazgatósága a földmives és munkás népeknek a kiállítás tömeges meglátogatását, hogy elérhetővé legyen az a cél, hogy Magyarországon minden ember legalább egyszer-kétszer megnézze az ezredéves kiállítást. Az igazgatóság jegyfuzeteket ad ki, a melyekben vasuti jegyek vannak a felutazásra és hazatérésre, utalványok: 2 napi szállásra, két ebédre is vacsorára, s két jegy a kiállítás látogatására. E jegy fuzetek ára persze a vasuti jegyektől függ, zónák szerint változik. A jegyek ára:

a XIV. vonalszakasz állomásairól	5 trt	— kr.
a XIII.	4	50 "
a XII.	4	— "
a XI.	3	80 "
a X.	3	50 "
a IX.	3	30 "
a VIII.	3	— "
a VII.	2	80 "
a VI.	2	50 "
a V.	2	30 "
a IV.	2	— "
a III.	1	80 "
a II.	1	50 "
az I.	1	30 "

A becsületes megtaláló.

Egy rezes orru atyafi lép be a rendőrkapitány hivatalába. A lépése billeget, mint az egyensúlyt veszített mérleg. Különbö meg-látszik rajta az iparkodás, hogy egyenes tartásra erőltesse magát. Kezébe egy flaskót szorongat.

— No, mondja reszelős hangján — öszt igazán itt fábrakálják az igazságot? vagy mi a csudát?

— Mit akar bátya? — kérdi a bíró.

A rezes orru méltatlankodva rázogatja subáját.

— Már hogy én mit akarok? Hát a becsületesem jöttem igazolni, vagy mi a csudát. Mer' ugy nézzen a tekintetes bíró ur a szemem, közé, hogy én „becsületes megtaláló” vagyok. Se több, se kevesebb.

— Micsoda maga?

— Becsületes megtaláló, akit az ujságba is ki szoktak írni, hogy jutalmat kap, vagy mi a csudát.

— De minek jött maga ide?

— Hát csupán csak az okból, hogy — hogy mondok — megmutatom, hogy milyen becsületes ember a Simkó Mihály. Mer' az én volnék, vagy mi a csudát.

— Hát talált maga valamit, Simkó Mihály.

— Persze, hogy azt tettem. Tegnap történt. Ahogy mék az uton, hát mitlátok? Egy pugyelárist. Mondok: tanáltam. Fölveszem és nevetek. No most becsületes megtaláló lettem, Simkó Mihály mondok magamba. Vagy hat pengő volt a pugyelárisba.

— Csakugyan az — mond a bíró elismerőleg. A pénzt elhozta ugy-e?

Simkó nagy szemeket moreszt.

— Hogy elhoztam-e? Hát minek hoztam volna? Biz az borra váltódott. Nem is azért gyöttem, hogy másnak adjam pénzem, hanem hogy elkérjem a jutalmat, akit az ujságok ígérik a becsületes megtalálóknak.

— A bíró esenget. Bejön egy rendőr, ki a bíró intésére dutyiba viszi Simkó Mihályt.

Simkó Mihály dühösen rázogatja a subáját.

— Hát érdemes ide gyünni, mikor így bánnak a becsületes megtalálóval?

Debreczen és a kereskedelmi vámszövetség.

(Folytatás és vége.)

De ismerve azon ekzisztenciális politikai érdekeket, melyek Magyarországot és Ausztriát egymásra utalják és számot vetve Ausztria közgazdasági és politikai jelen helyzetével, melynek esoribatlan fentartását a velünk szövetségben lévő idegen államok európai szükségnek tartják és jól tudván azt, hogy egy erős és általános közvélemény még manapság sem támogatná eléggé és feltétlenül az Auszriától való gazdasági különválást és hogy a különválásnak előfeltételei és eszközei sem állanak még teljes mérvben rendelkezésünkre: kijelentjük, hogy a vámszövetség kérdésében elfoglalt álláspontunk integritásának fentartása mellett s a meny nyiben az önálló vámterület alapján létrehozott szövetség politikai okok folytán még nem lenne megszüntethető, annak bizonyos ideig való meghosszabbításához hozzájárulunk, de csak oly feltétel és kikötés mellett, hogy lehetőleg:

1-ször. A magyar törvényhozásnak és kormánynak a Monarchia kereskedelmi és vámpolitikai ügyeibe az eddiginél nagyobb befolyás biztosításának.

2-ször. Az általános vámtarifa nyers terményeinek nagyobb kivitele és az agrár vámok emelése érdekében revideáltassék.

3-ször. A kvóta aránya a közös kiadások tekintetében Magyarország javára

lejobb szállíttassék s a közös vámjövedelemben való részesedése feljebb emeltessék, legrosszabb esetben mostani aránya fentartassék.

4-szer. A fogyasztási adók és az azzal kapcsolatos ügyek közössége megszüntetessék.

5-ször. A jegybank-ügy mindkét kormány egyenlő befolyásának biztosítása mellett a teljes paritás olve alapján rendeztessék.

6-szor. A valuta végleges rendezése mielőbb fogantatba vétessék.

7-szer. Az osztrák vasúti tarifa politika által okozott sérelmek hatályos intézkedések által orvosoltassanak és végre

8-szor. A vámszövetség csak az 1903-ik évig hosszabíttassék meg.

Ezek azon kikötések és feltételek, melyek a szövetség tárgyalásának alapját kell, hogy képezzék akkor, ha mint fentebb is érintők, politikai kényszerítő okok miatt a vámközösség meghosszabbítása szükségessé válnék és követelnünk kell Magyarországnak ezen feltételeknek elfogadását annyival inkább, mert általa sem a közjogi helyzet és kapcsolat, sem a külpolitikai viszonylat nem érintetik.

Mély tisztelettel kérjük mindezeknél fogva Nagyméltóságodat, hogy ezen jogos, igazságos és mérsékelt feltételeknek a kiegyezés megújítására vonatkozó tárgyalásoknál hathatós befolyásával érvényt szerezni méltóztassék.

Kelt a debreczeni kereskedelmi és iparkamara 1895. évi december hó 20-án tartott közgyűléséből.

Szabó Kálmán, Dr. Király Ferencz,
elnök. titkár.

CSARNOK.

A ki boldog volt.

Irta: Merk E. 28.

Fordította: Popper Dezső.

— Remélem, hogy megengedi, ha néha-néha irok Önnek egy-egy pár sort, melyben kegyedről és a kedves családról tudakozódom? — kérde Rueda csaknem remegve a meghatottságtól.

— Nem tudom, hogy beteg atyám iránti kötelességeim engedni fognak-e leveleket írni — felelé Matild elutasítólag.

— Ez ugy hangzik kisasszony, mintha szemrehányás volna nekem, ha kegyed olyan tulterheltnék érzi magát — veté Julia gyorsan közbe.

Matild elpirult, de nem szólt többet és Rueda távozott.

Julia kikísérte őt, hogy kis fiát elkeresse, hogy még egyszer kezet fogjon élete megmentőjével. Rueda feléje hajolt és így szólt hozzá:

— Látja, Julia, hogy csalódott. Az a nagy láng, melyről kegyed nekem beszélt, ugy látszik, már teljesen elaludt.

— Es Ön csodálkozik azon, ha Matild megsértett leánybüszkeségét el akarja titkolni?

A mint Julia visszafordult, látta, hogy Matild a nyitott ajtónál áll és a rövid párbeszédet végig hallgatta és érezte a leány szuró tekintetét, majd midőn pár pillanat múlva bement a szobába, így szólt:

— Ugy látszik, Rueda hadnagy egykori ellensége, egyszerre legjobb bizalmasa lett — jöttek a keserű szavak Matild reszkető ajkairól.

Halotthalvány volt; az utolsó negyedórai önmérséklés látszólag elrabolta minden erejét.

— Rueda ur, ugy látszik, elvesztette az Ön jóindulatát és barátságosságát, a mit azonban tölem kiérdemelt magának. Miért nem akar neki írni? Miért oly kegyetlen önmaga iránt?

— Tudja kegyed nagyon jól, hogy atyám nem szereti a vele való barátkozást, ha nem is tiltotta ki újban ismét házunkból. Ő olyan jó, ugy aggódik irántunk, szegény atyám; ő akarja, hogy mi szórakozzunk, de láttam az arezáról, hogy mennyire bántotta, mikor kegyed Ruedával a kertbe le- és fel járkált.

Julianak már nyelvén volt a felelet, de meggondolta magát és — hallgatott.

A kertből felhallatszott, a mint a gyermekek kiáltották:

— Isten Önnel, Rueda bácsi, Isten Önnel!

Rueda kellemes, élénk hangja ütötte meg a fentlevők füleit.

Ekkor megtört Matild büszke magatartása.

— Óh, kegyednek igaza van, Julia, kegyetlen voltam önömmagammal. Szerettem volna róla hallani. De ismerem magamat. Ha írnék neki, akkor napokig mindég levelemre gondolnék, meggondolnám a szavakat, mit mondandó volnék és akkor elhanyagolnám atyámat és azt nem szabad, nem akarom többé tenni!

Odalépett az ablakhoz és nézte az őszi zivatar által felkavart hervadt falevelek vibrálását. Hirtelen arezát kezébe temeté és zokogva mondá:

— Ez bucsum fiatalságomtól, régi, édes álmaimtól!

Nyolcz nappal később a család már egy gyönyörű fekvésű csinos nyaralóban lakott a Rivierán. Körülöttük ismét sütöttek a nap melegítő sugarai; fénylő csilámlatlan szép világról. A báró ur élet kedvre látszott ébredni a déli vidék hatása alatt. Julia nem fáradt bele folyton a szép tájra pillantani, melyet lelkébe vésett, csak Matildnak nem akart tetszeni a meleg napsugár, a szép kék ég, csaknem borzadalom szállta meg és szomoruan mondá:

— Itt nagyon szép minden, tulságos szép olyanok, a ki az ábrándozásról le akar szokni.

Ruedától nemsokára levél érkezett és ugy látszott, hogy Matild nem bírta volna megállni, hogy ne válaszoljon; a mennyiben Julia is többször látta gondolatévetegen íróasztalánál ülni és azt is megfigyelte, hogy mily mohón kapott a levelek után, melyek a hazából érkeztek és a melyeknek borítékain látszólag férfírás volt. De a leány hallgatott és így Rueda nevét alig említették már egymás között.

Több téli hónap mult el; a kellemes, jó levegő mindenikőjük kedélyére megtette a hatást. A báró még mindég béna volt, a ki ápolóra szorult. Julia még mindég szegény özvegy asszony, de azért mind egyik könnyebben viselte terhét most, mint máskor, sőt Matild szivbánata is elveszíteni látszott sötöttségét.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, február 11.

Gabona-üzlet. Buzát ma mérsékeltén kínáltak, a kereslet korlátozott volt. Elkelt lanya irányzat mellett 15 ezer métermázsa 2 és fél kr. egész 5 krral olcsóbb áron, tisztán hazai árukól többnyire középszerű tételekben.

Egyéb gabonaneműekben gyenge volt a forgalom változatlan árák mellett, rozs lanya és 5 krral olcsóbb lett.

Eladások:

Buza: Tiszav.: 200 mm. 81 kg. 7.40 frt.
100 mm. 81 kg. 7.32 és fél frt. 100 mm. 81 kg. 7.37 és fél frt. 100 mm. 80.5 kg. 7.35 frt.
100 mm. 80.5 kg. 7.32 és fél frt.

Zab. 6.15—6.35

Natáridő-üzlet.

Az irányzat eleinte lanyha volt s az árák olcsóbbak lettek, utóbb azonban az irányzat szilárd lett s az árák emelkedtek.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Zárlat 1 óra:

	1896	1895
Buza szept.-októberre	7.21—7.23	7.08—7.09
„ márcz.-ápr.-ra	1896	1896
Rozs szeptem.-okt.-re	1896	1896
„ máj.-júniusra	1896	6.53—6.55
Tengeri máj.-jun.-ra	1896	4.36—4.37
Zab márcz.-ápr.	1896	6.01—6.03
Repcze aug.-szept.	1896	10.95—11.

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

	1896	1895
Buza szept.-okt.-re	1896	7.02—7.03
„ márcz.-ápr.-ra	1896	1896
Rozs szept.-okt.-re	1896	1896
„ márcz.-ápr.-ra	1896	6.52—6.53
Zab márcz.-ápr.-ra	1896	6.01—6.03
Tengeri jul.-aug.-ra	1896	1896
„ máj.-június-ra	1896	4.37—4.38
Repcze aug.-szeptre	1896	10.90—10.95

Sertés piac.

Budapest, február 11.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli súlyban) — krtól — krig Öreg közép (páronkint 300—400 klgr súlyban) — krtól — krig. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) — krtól — krig. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. súlyban) 47 krtól 48 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) 43 krtól 45 krig.
II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli súlyban) 45 krtól 46 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. súlyu) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő súlyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám: 1896. évi febr. hó 9. napján volt készletben, 30412 darab. 1896. évi február hó 10-dik napján felhajtott — darab 1896. febr. hó 10-ik napján elszállított 401 db. 1896. évi febr. hó 11-ik napjára maradt készletben 30011 db. Hizott-sertés-forgalom lanyha.

Debreczeni Városi Színház.

Idénybérlet 109. sz. Páratlan bérlet 109. sz.

Ma, szerdán, 1896. február 12-én

Rosenkrantz és Gudenstern.

Vigjáték 4 felvonásban. Irta: Klapp Mihály. Fordította: Csiky G. (Rendező: Hevessy.)

Holnap, csütörtökön, 1896. február 13-án páros bérletben:

Brigitta.

Operette 3 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

CACAO-VERO
olajmentes, könnyen oldódó
Cacao, legfinomabb fajta.

Csokoládék
elismerett legkitünőbb minőségek

HARTWIG és VOGEL
Bodenbach

Kapható a legtöbb czukrászdában, fűszer-, csemege- és gyógyfű-kereskedésekben.

106—78—27

Miért

nem adhatok én

Singer családi varrógépet 25 forintért
 Karikahajós varrógépet 55 „
 mert nálam, csakis
jó minőségű és kiállítású
varrógépek
 kaphatók.

Nagy raktár azon országos hírnévnek örvendő „Dürrkopp“
 karikahajós, Vibrating-Schuttle, eredeti Phönix és Singer varrógépekben.

Nagy választék tükör és képekben.

DEBRECZEN, **DEUTSCHEDE** DEBRECZEN,
 Hatvan-utca. Hatvan-utca.

Első r. debreczeni varrógép- és kerékpár javító-műhely.

99-25-24 Törvényes iparral.

OROSZ SZÉPÍTŐ különlegességek

G. RIES.

Orosz osászári udvari szállító.

Venus- Crème

bőrkonzerváló szer.

Moszkva—Bécs. V., Laurenzgasse 3.

Egészségügyi hatóság
által
megvizsgáltatott,

Kittűnő, teljesen ártalmatlan cosmeticum kiválhképen hasznos a bőr szírfénye és érdessége ellen; a bőrt változó fehérré varázssítja, a ránczok és redők képződését megakadályozza, és megővja az arczszin fiatalos frissességét. A „Venus oréme“ nem tartalmaz semmi szíri-
nemű anyagot, azért soha nem avasodik s az év es nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható. **Ára 2 frt.**

„Eugénie folyópép“ **mirtus-virágok-**
ból az arczszin szépítésére s a virágzó, üve-
arcszin állandó megőrzésére. Ugy az arcz-
nak és nyaknak, mint a kéznek és karoknak
gyönyörű lágyt és márványszerű tisztasá-
got kölcsönöz; a bő minden érdességét és
foltosságát megszünteti. **Ára 2 frt.**

Eugénie vörös folyékony
arczenőcs **teljesen ártalmatlan.** Az
ajknak, arcznak és fülek-
nek szép természetes rózsaszín kölcsönöz;
villamos fény mellette is természetes színben tű-
nik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrön.

„Eugénie hintőpor“ **fehér, ró-**
zsaszin és crèmeszínben, tartósan észrevétlenül ta-
pad, s a bőrnek természetes lágyt és
üdösséget kölcsönöz. **Ára 1 frt 20 kr.** —
Pamacosal együtt 1 frt 50 kr.

„Trioxen“ **kittűnő hajnövesztőszer**
erősíti a hajgyökereket,
teljesen megakadályozza a korpaképződést
Ára 1 frt 60 kr.

„Nigritine végétale“ **haj-**
festő **fekete és barna.** A haj ezen szerral
fontos 6 héig is megtartja a színét
és teljességgel eltünteti a múlt évi festést természetes
színtől megkülönböztetni. **Ára 3 frt 50 kr.**

Folyékony kaukázusi ba-
juszpedrő **a bajusz növesztésére és**
épendtartására. A bajusz
felsültése nem szükséges, a nélkül is mind a
bajuszoknak a kívánt forma adható. **Ára 75 kr**

FŐRAKTÁR DEBRECZEN:
Szent-Királyi Tivadar
97-25-6 müipar-áru raktárában.

Orvosi tekintélyek által kittűnően elismert

Rheuma-szesz

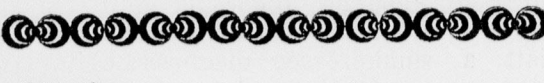
rheuma, köszvény és minden testi fájdalom
elleni biztos hatású külsőleg alkalmazandó
gyógyszer.

Ára 1 korona.

Kapható: **Widder Gyula** gyógyszerésze-
nél S.-A.-Ujhelyen ezeltt Kis-Szebenben,
Főraktár Budapesten **Török József** gyógy-
szerésznél

Debreczenben, dr. Rotszhek V. Emil és
Tóth Béla urak gyógytárában.

Fog- és fejfájás
108 10-6 5 perc alatt gyógyul.

547 tkv.
1896

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szép-
Sámuel végrehajthatónak Csuka János végre-
hajtást szenvedő elleni 220 frt tőkekövetelés
és járuléka iránti végrehajtási ügyében a
debreczeni kir. törvényszék (derecskei kir.
járásbíró) területén levő B.-Sárándon fekvő
a b.-sárándi 99 sztkjvben A I 433. 589. 666.
1357. 2618. 3019. 3078. hrsza. foglalt ingat-
lanokra 337 frtban, továbbá az ugyanazon
sztkjvben A I 3311 hrsza. felvett ingatlanra
6 frtban, továbbá a b.-sárándi 100 sztkjvben
A I 1075. 1945. 3020 hrsza. foglalt ingat-
lanokra 174 frtban, továbbá az ugyanazon
sztkjvben A + 286 hrsza. foglalt ingatlanra
34 frtban, továbbá a b.-sárándi 671 számú
tkjvben A + 90 hrsza. felvett ingatlanra 160
forintban ezennel megállapított kikáltási ár-
ban az árverést elrendelte és hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok **1896. évi április hó 20 ik**
nappán d. e. 9 órakor B.-Sáránd község-
háznál megtartandó nyilvános árverésen a meg-
állapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
getlanok becsárának 10%-át vagyis 38 frt
70 krt, 60 krt, 17 frt 40 krt, 3 frt 40 krt,
illetve 16 frtöt készpénzben, vagy az 1881
LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyamma-
számított és az 1881. november 1-én 3333.
sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8.
§-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a
kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t.-cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek
a bíró ágnál előleges elhelyezéséről kiállított
szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóságnál, 1896. évi január hó
23. nappán.

Nagy Károly
kir. t.-széki bíró.

136-1-1

SARG-féle **elismert nélkülözhetlen**
fogtisztító-szer

sok **MILLIÓ-**szor
kipróbált s jónak talált, fogorvosok által
ajánlv, mint legjobb szer
a fogak épen tartására és szépítésére.

Mindenhol kapható.

98-30-12